

Poznań, dnia, 12.05.2021r.

dr hab. Michał Ziarko, prof. UAM
Zakład Psychologii Zdrowia
i Psychologii Klinicznej
Wydział Psychologii i Kognitywistyki
Uniwersytet im. Adama Mickiewicza

Strona | 1

Recenzja dorobku naukowego, dydaktycznego, popularyzatorskiego i w zakresie współpracy międzynarodowej **dr Karoliny Zarychty – Zajączkowskiej** oraz osiągnięcia naukowego uzyskanego po otrzymaniu stopnia doktora, odpowiadającego treści art. 219 ust. 1 Ustawy Prawo o Szkolnictwie Wyższym z dnia 20 lipca 2018 z późniejszymi zmianami i stanowiące podstawę ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego

Sylwetka naukowa

Dr Karolina Zarychta – Zajączkowska posiada wykształcenie psychologiczne. W 2010 roku ukończyła Szkołę Wyższą Psychologii Społecznej. Posiada stopień doktora w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie psychologia. Doktorat obroniła na SWPS Uniwersytecie Społecznohumanistycznym w roku 2016 przedstawiając pracę pt. „*Masa ciała i symptomy zaburzeń jedzenia: poznawcze, behawioralne i środowiskowe determinanty*”.

Doświadczenie zawodowe Habilitantki związane jest z pracą w SWPS Uniwersytecie Społecznohumanistycznym od roku 2013 do chwili obecnej. Od momentu ukończenia studiów magisterskich była również asystentem naukowym i wykonawcą w projektach badawczych. Dotychczasowy przebieg kariery zawodowej wskazuje, że Habilitantka jest osobą przygotowaną do pracy: dydaktycznej (wieloletnia praca na uniwersytecie) oraz naukowej (zaangażowanie w realizację projektów naukowych).

Opinia na temat habilitacyjnego osiągnięcia naukowego

Podstawą ubiegania się o stopień doktora habilitowanego przez Panią dr Karolinę Zarychtę – Zajączkowską jest cykl siedmiu publikacji pt. *„Zależność między zmiennymi poznawczymi, emocjonalnymi i społecznymi a masą ciała i związanymi z nią zachowaniami: od badań do teorii”* opublikowanych w latach 2019-2020. Przedstawione do oceny prace zostały wydane w czasopiśmie z zakresu psychologii i nauk o zdrowiu indeksowanych na liście JCR. Wskazuje to na wysokie międzynarodowe oddziaływanie prowadzonych przez Habilitantkę prac.

Wybór tematu uważam za bardzo interesujący. W większości badań prowadzonych w celu identyfikacji mechanizmów kształtowania się zachowań zdrowotnych nacisk położony jest na procesy intrapsychiczne, głównie poznawcze, rzadziej emocjonalne, sprzyjające ukształtowaniu i realizacji intencji zachowania zdrowotnego. Stosunkowo niewiele jest badań, w których dąży się do określenia znaczenia szeroko rozumianych czynników środowiskowych sprzyjających wykonywaniu konkretnych zachowań zdrowotnych. Prace Habilitantki uzupełniają tę lukę, zwłaszcza w odniesieniu do zachowań żywieniowych i aktywności fizycznej.

Zastanawiając się nad tytułem cyklu publikacji, mam wątpliwość, czy od osoby ubiegającej się o stopień doktora habilitowanego nie powinno oczekiwać się innego kierunku myślenia. A mianowicie od teorii poprzez badania do teorii. A nie tak jak Habilitantka proponuje: „... *od badań do teorii*”.

Sądzę, (niestety tylko sądzę, bo Habilitantka jasno tego nie artykułuje) że u podstaw prowadzonych przez dr Karolinę Zarychtę – Zajączkowską badań leży następujące założenie. Niesatysfakcjonujące są dotychczasowe próby zrozumienia procesów prowadzących do powstania zachowań zdrowotnych w oparciu o modele koncentrujące się na procesach indywidualnych. W związku z tym należy w większym stopniu uwzględniać pozaindywidualne czynniki, związane ze środowiskiem społecznym wspierające nabywanie zachowań zdrowotnych.

Jeśli prawidłowo identyfikuję założenie prowadzonych przez Nią badań, to uważam, że nie zostało ono w dostatecznym stopniu opracowane teoretycznie w pracach Habilitantki.

Zanim przejdę do szczegółowej oceny osiągnięcia naukowego, sformułuję jedną uwagę o charakterze ogólnym dotyczącą autoreferatu. Ponieważ Habilitantka, jako osiągnięcie naukowe będące podstawą ubiegania się o stopień doktora habilitowanego, przedłożyła cykl publikacji, to w mojej opinii autoreferat powinien być tekstem, w którym zostaną zaakcentowane teoretyczne założenia prowadzonych badań. Po drugie, powinny zostać w nim przedstawione uogólnione wnioski z całego cyklu badań i implikacje wynikające z prac Habilitantki. Po lekturze autoreferatu mam wrażenie, że jest on w dużej mierze, tekstem streszczającym poszczególne artykuły a nie syntezą wykonanych przez nią prac. Uważam to za duży mankament autoreferatu.

Ocena założeń teoretycznych osiągnięcia naukowego.

Habilitantka w autoreferacie pisze: „*Celem moich badań było więc (1) zweryfikowanie poznawczych, emocjonalnych, behawioralnych i społecznych mechanizmów leżących u podstaw zachowań żywieniowych, aktywności fizycznej i masy ciała u dzieci i adolescentów oraz (2) stworzenie modelu tych współzależności.*” Posłużenie się pojęciem model zobowiązuje. Termin ten jest ściśle zdefiniowany. Jedną z jego definicji, mówi że jest to: „system założeń, pojęć i zależności między nimi pozwalający opisać w przybliżony sposób jakiś aspekt rzeczywistości”. W związku z takim rozumieniem słowa model przeanalizowałem publikacje wskazane jako osiągnięcie naukowe oraz autoreferat sprawdzając czy można w nim: (1) zidentyfikować założenia testowanego, bądź stworzonego na podstawie badań modelu, (2) odnaleźć definicje poszczególnych zmiennych i (3) czy występują wyprowadzone z teorii hipotetyczne zależności między nimi.

Założenia testowanego modelu. W mojej opinii w pracach Habilitantki oraz autoreferacie nie można zidentyfikować założeń stanowiących podstawę weryfikowanego przez Nią modelu. Na stronie 16 autoreferatu dr Karolina Zarychta – Zajązkowska przedstawia „model ramowy determinantów zachowań zdrowotnych”. Jednak nie jest to model teoretyczny ale raczej graficzne przedstawienie zależności uzyskanych przez Habilitantkę w różnych badaniach. Habilitantka nie tworzy lub nie przedstawia modelu teoretycznego, którego elementy weryfikowane są w kolejnych badaniach. Przyjmuje raczej odwrotny, eksploracyjny kierunek pracy. To znaczy, na podstawie wyników badań odtwarza siatkę zależności pomiędzy zmiennymi uwzględnionymi w poszczególnych badaniach.

Takie „konceptyjne” podejście do pracy skutkuje tym, że brakuje teoretycznego uzasadnienia dla połączenia w jeden model (przedstawiony na rycinie 9) takich a nie innych zmiennych. Na poziomie poszczególnych artykułów wybór zmiennych jest bardzo sensownie uargumentowany. Jednak w przedstawionej w autoreferacie przez Habilitantkę syntezie swoich prac brakuje podania przekonujących argumentów, dlaczego zmienne te połączone są w jeden model. Autoreferat ma raczej formę streszczenia poszczególnych prac wchodzących w skład osiągnięcia naukowego. W mniejszym stopniu jest pokazaniem ogólnych i szczegółowych założeń teoretycznych badań prowadzonych przez Habilitantkę oraz syntezą przeprowadzonych przez Nią prac. Zastanawia mnie, jakie jest uzasadnienie na poziomie teoretycznym uwzględniania po stronie rodzica zmiennej depresji a nie na przykład zaburzeń lękowych? Albo dlaczego poczucie własnej skuteczności uwzględnione jest tylko po stronie rodzica, a dziecka już nie? Albo dlaczego zadowolenie z ciała i rozbieżność w spostrzeganej wadze uwzględnione są tylko po stronie dziecka?

Sądzę, że założeniem prowadzonych przez Habilitantkę badań jest teza zaczerpnięta z Ekologicznej Teorii Systemów Urie Bronfenbrennera, który uważał,

że zachowanie człowieka jest pochodną oddziaływania złożonego zestawu czynników pochodzących z wielu kontekstów. Te konteksty można określić jako niszę ekologiczną, w której znajduje się człowiek. W przypadku dziecka zagrożonego otyłością nisza ekologiczna obejmuje rodzinę i szkołę, które z kolei są osadzone w szerszym kontekście społecznym.

Jednak założenie to nie jest wyrażone wprost. Habilitantka powołuje się na pracę Davisom i Brich z 2001, w której autorki odwołując się do Ekologicznej Teorii Systemów identyfikują hipotetyczny zestaw czynników odpowiedzialnych za wagę dziecka. Czynniki te umieszczają w trzech kontekstach: (1) indywidualnym, odnoszącym się do charakterystyki dziecka, (2) rodzinnym związanym ze stylem wychowania i cechami rodziny oraz (3) społecznościowym i społecznym odnoszącym się do kontekstu kulturowego, w którym dziecko żyje. W swoich pracach nie rozwija (a szkoda) tej myśli, wyprowadzając z niej uzasadnienie doboru, zmiennych uwzględnianych w badaniach.

Uważam, że w pracach Habilitantki brakuje teoretycznej analizy czynników pochodzących z poziomu interpersonalnego mogących mieć związek z nabywaniem zachowań zdrowotnych. Przeprowadzenie takich analiz pozwoliłoby Habilitantce przedstawić różne czynniki w diadzie rodzic – dziecko potencjalnie mające znaczenie dla kształtowania się zachowań zdrowotnych dziecka. Pozwoiłoby również uzasadnić uwzględnienie w badaniach wybranego zestawu zmiennych.

Habilitantka posługuje się pojęciem ekologicznych modeli zachowań zdrowotnych, nie podając dokładnej definicji tego terminu oraz jego źródeł. Wydaje mi się, że nie ma czegoś takiego, jak ekologiczne modele zachowań zdrowotnych. Przypuszczam, że termin ten został zaczerpnięty z monografii autorstwa Bartholomew, Parcel, Kok, i Gottlieb, pt. *Planning health promotion programs*. Wskazuje na to rycina 1 (jednak w jej podpisie Habilitantka nie wskazuje źródła). Autorzy tego podręcznika mówią o ekologicznym podejściu do

promocji zdrowia. Przyjmują oni założenie, że aby nastąpiła trwała zmiana zachowania (zdrowotnego) należy wziąć pod uwagę zmienne pochodzące z różnych kontekstów funkcjonowania człowieka.

Oprócz tego Bartholomew i współpracownicy wyróżniają różne poziomy rzeczywistości (indywidualny, interpersonalny, organizacyjny, społecznościowy, społeczny i polityczny) wykorzystują je jako kryterium klasyfikacji różnych modeli, wyjaśniających zmianę zachowania. Modele te klasyfikowane są ze względu na to, które procesy wyjaśniają, czy te zachodzące na poziomie indywidualnym, czy te zachodzące na poziomie interpersonalnym, Nie twierdzą jednak, że istnieje coś takiego, jak jeden ogólny ekologiczny model zachowań zdrowotnych.

Po lekturze części wprowadzającej do autoreferatu nie potrafię zidentyfikować szczegółowych teoretycznych założeń badań, odtworzyć modelu badawczego, który był testowany w kolejnych badaniach, raportowanych w publikacjach przedstawionych do oceny. Mam też różne niejasności związane z terminologią, którą posługuje się Habilitantka.

Definiowanie zmiennych uwzględnionych w badaniach. Drugą cechą pozwalającą mówić o modelu jest zdefiniowanie jego poszczególnych elementów. W prezentowanych artykułach odnajduję definicje zmiennych uwzględnionych w badaniach. Uważam je za wystarczające. Jednak tak jak wspomniałem powyżej, trudno na poziomie ogólnym o przekonującym uargumentowaniu połączenia zmiennych w jeden model przedstawiony w autoreferacie. Na poziomie poszczególnych artykułów dobór zmiennych do badań jest uargumentowany. Zbrakło jednak przekonującego uzasadnienia, dlaczego Habilitantka łączy je w jeden model badawczy.

Wyprowadzone z teorii hipotetycznych zależności pomiędzy zmiennymi. Ponieważ Habilitantka nie prezentuje w autoreferacie modelu, który był testowany w poszczególnych badaniach bardzo trudna, a wręcz niemożliwa, jest ocena tego elementu definicyjnego modelu. W związku z tym poddałem

ocenie wnioski zawarte w końcowej części autoreferatu, zamieszczone w punktach podsumowanie i implikacje teoretyczno-badawcze. Na początku uwaga ogólna, ta część autoreferatu jest niezwykle krótka, liczy bowiem jedynie półtorej strony. W związku z tym podsumowanie prac jest bardzo ogólnikowe. Znajduję w nim dwa postulaty, z którymi nie sposób się nie zgodzić. Po pierwsze, sugestię żeby w badaniach nad zachowaniami zdrowotnymi uwzględniać również efekt danego zachowania. W badaniach prowadzonych przez Habilitantkę efektem zachowań żywieniowych i aktywności fizycznej była masa ciała dzieci i młodzieży.

Po drugie, Habilitantka słusznie zauważa, że „*ekologiczne modele teoretyczne przedstawiają jedynie pewne ogólne grupy zmiennych (np. praktyki rodzicielskie)...*”. Prace Habilitantki, co bardzo doceniam, są próbą pogłębienia wiedzy o interpersonalnych uwarunkowaniach zachowań zdrowotnych oraz rozumienia zależności zachodzących pomiędzy czynnikami indywidualnymi i interpersonalnymi sprzyjającymi kształtowaniu się zachowań zdrowotnych. To czego w nich brakuje to pogłębionej analizy teoretycznej czynników interpersonalnych mogących mieć znaczenie dla wyjaśnienia zachowań zdrowotnych. Mam wrażenie, że wyprowadzając wnioski ze swoich badań powtórzyła ten sam „błąd”, na który zwróciła uwagę, to znaczy sformułowała wnioski na bardzo ogólnym poziomie. Pisze bowiem: „*Wyniki badań ... pozwalają na zaproponowanie modelu ramowego, w którym uwzględniono: (1) dwa poziomy zmiennych (indywidualny i diadyczny) (jakie zmienne i dlaczego te uwzględniono na tym poziomie?), trzy rodzaje determinantów zachowań zdrowotnych (poznawcze, emocjonalne, społeczne) (jakie zmienne i dlaczego te uwzględniono na tym poziomie?), ...*”¹.

Czytając dokonane przez Habilitantkę podsumowanie jej prac, uczynione w autoreferacie mam bardzo poważne wątpliwości, czy zrealizowała ona cel

¹ Tekst napisany kursywą jest cytatem z autoreferatu.

zapowiedziany w tytule cyklu publikacji, to znaczy czy na podstawie badań stworzyła teorię?

Ocena metodologii badań prowadzonych przez Habilitantkę.

Strona | 8

Oceniając metodologię badań prowadzonych przez Habilitantkę mogę stwierdzić, że nie budzi ona żadnych poważniejszych zastrzeżeń. Habilitantka przeprowadziła badania podłużne, w bardzo licznych próbach. Analizując uzyskane wyniki posłużyła się różnorodnymi i bardzo zaawansowanymi procedurami statystycznymi. Sposób prowadzenia przez Nią badań świadczy o dobrym przygotowaniu metodologicznym i statystycznym, co pozwala przypuszczać, że jako samodzielny pracownik naukowy będzie prowadziła badania na podobnym poziomie.

Metodologię prowadzonych badań oceniam jednoznacznie pozytywnie.

Końcowa ocena osiągnięcia naukowego

Patrząc całościowo na prace Habilitantki bardzo trudno wydać jednoznacznie pozytywną opinię dotyczącą Jej osiągnięcia naukowego. Z jednej strony prowadzi świetne badania w zespołach międzynarodowych, według obowiązujących dzisiaj standardów badań naukowych. Z drugiej jednak strony bardzo trudno odnaleźć w Jej dorobku jasno wyartykułowane założenia teoretyczne poprowadzonych przez Nią badań oraz jasne kryteria uzasadniające dobór zmiennych i połączenie ich w model badawczy. Przedstawiany model jest raczej efektem Jej pracy a nie punktem wyjścia do badań.

Mając wiele wątpliwości do teoretycznego aspektu ale podziwiając jakość badań prowadzących przez Habilitantkę, po długim namyśle, zdecydowałem się sformułować pozytywną opinię Jej osiągnięcia naukowego. Uważam zatem, że cykl publikacji *„Zależność między zmiennymi poznawczymi, emocjonalnymi i społecznymi a masą ciała i związanymi z nią zachowaniami: od badań do teorii”*

spełnia kryteria stawiane osiągnięciu naukowemu będącemu podstawą ubiegania się o stopień doktora habilitowanego.

Opinia o aktywności naukowej²

Strona | 9

W pracy naukowej dr Karolina Zarychta – Zajączkowska podejmuje problemy z obszaru psychologii zdrowia. Czytając prace Habilitantki mogę stwierdzić, że charakteryzuje ją bardzo spójny obszar zainteresowań naukowych, związany z wyjaśnianiem różnych zjawisk odnoszących się do dwóch grup zachowań zdrowotnych. W jej pracach można wyodrębnić dwa obszary tematyczne pierwszy z nich dotyczy zagadnień związanych z nadwagą i zaburzeniami odżywiania. Drugi odnosi się do aktywności fizycznej.

Problematykę nadwagi i zaburzeń odżywiania podejmuje Habilitantka w trzech tekstach. Dwie z tych prac poświęcone są poszukiwaniu środowiskowych determinantów masy ciała. To co uważam, za najbardziej wartościowe w tych tekstach to uwzględnienie zmiennych środowiskowych mogących wyjaśniać poziom masy ciała młodzieży. Habilitantka wzięła pod uwagę między innymi: dostępność zdrowej żywności w domu, dostępność do programów promocji zdrowego żywienia w szkole, wartości perswazyjnej reklamy żywności, praktyki macierzyńskie, stymulacje do aktywności fizycznej.

Do tej pory w większości modeli wyjaśniających mechanizmy kształtowania zachowań zdrowotnych koncentrowano się na poziomie indywidualnym, upatrując determinantów aktywności zdrowotnej jednostki w procesach wewnątrzpsychicznych. Wspomnieć tu można takie modele jak: procesualny model zachowań zdrowotnych, model przekonań zdrowotnych, czy też model motywacji do ochrony. Uwzględniano w nich takie zmienne jak: spostrzegane ryzyko

² W załączonym wykazie osiągnięć naukowych stanowiących znaczny wkład w rozwój psychologii Habilitantka zamieściła spis osiągnięć (publikacji, wystąpień konferencyjnych), których dokonała przed i po uzyskaniu stopnia doktora. W przygotowanej recenzji uwzględniłem tylko te dokonane po uzyskaniu stopnia doktora.

zachorowania, poczucie własnej skuteczności, intencję zmiany zachowania. To co zrobiła i robi Habilitantka w swoich pracach to przenosi ciężar zainteresowania na poziom interpersonalny, głównie środowisko rodzinne, próbując zidentyfikować środowiskowe determinanty utrzymywania właściwej masy ciała. Przeniesienie w badaniach nacisku z poziomu indywidualnego na poziom interpersonalny uważam za znaczące osiągnięcie Habilitantki.

Drugi obszar zainteresowań naukowych Habilitantki wiąże się z aktywnością fizyczną. Habilitantka poszukuje zmiennych wyjaśniających stan psychiczny osób uprawiających sport (satysfakcję z indywidualnych osiągnięć w sporcie, depresje) oraz poszukuje czynników sprzyjających umiarkowanej aktywności fizycznej. Upatrując ich między innymi w zadowoleniu czerpanym z aktywności fizycznej, afekcie pozytywnym i negatywnym, satysfakcji z życia. Badania prowadzi w zróżnicowanych populacjach, min. wśród osób czynnie uprawiających sport, osób chorych przewlekle (np. po wylewach).

Załączone do wniosku artykuły zostały opublikowane w czasopiśmie z listy JCR. Przeszły one bardzo wnikliwy proces recenzji na etapie przygotowywania tekstu do druku i zostały opublikowane w znanych i cenionych periodykach. Spełniają zatem teoretyczne, metodologiczne i formalne kryteria prac naukowych. Do merytorycznej strony publikacji Pani dr Karoliny Zarychty – Zajączkowskiej trudno formułować jakieś poważniejsze zastrzeżenia. Teksty są przygotowane bardzo starannie z dużą znajomością podejmowanych zagadnień i umiejętnością posługiwania się zaawansowanym aparatem statystycznym. W związku z tym nie wnoszę żadnych krytycznych uwag do tego obszaru pracy Habilitantki.

Ilościowa analiza dorobku dr Karoliny Zarychty - Zajączkowskiej. W okresie od uzyskania stopnia doktora, czyli od roku 2016 ukazało się 8 publikacji naukowych Habilitantki. Składa się na nie:

- osiem artykułów opublikowanych w czasopismach znajdujących się w bazie *Journal Citation Reports* (JCR), w czasopismach o profilu psychologicznym (np. *Psychology and Health*, *Mental Health and Physical Activity*) lub związanych z naukami o zdrowiu (np. *Nutrients*, *Journal of Behavioral Medicine*);
- jeden artykuł w czasopiśmie spoza listy JCR (ministerialna lista C – *Przegląd Psychologiczny*);
- jeden artykuł znajduje się w recenzji.

W trzech przypadkach Habilitantka jest pierwszą Autorką. Analiza wskaźników bibliometrycznych świadczy o tym, że Jej dorobek jest rozpoznawalny w świecie. Habilitantka publikuje w znaczących międzynarodowych czasopismach psychologicznych i medycznych. Sumaryczny IF tekstów opublikowanych po doktoracie wynosi 43,188. Jej prace według Web of Science są cytowane 84 razy, a według Google Scholar 163 razy. Odpowiednio Indeks Hirscha dla Web of Sciences 4 a dla Google Scholar wynosi 7. Wysokość wskaźników bibliometrycznych jest umiarkowana ale można ją uznać za odpowiadającą wymaganiom stawianym osobom ubiegającym się o stopień doktora habilitowanego, zwłaszcza, że brany jest pod uwagę zaledwie okres kilkuletni.

W dołączonym do wniosku spisie publikacji w jednej trzeciej przypadków Habilitantka jest pierwszym Autorem. Fakt ten sugeruje, że Habilitantka ma główny udział w tworzeniu koncepcji badań i koordynowaniu ich przebiegu.

Pozwolę sobie sformułować jeszcze jedno spostrzeżenie do dorobku dr Karoliny Zarychty - Zajązkowskiej. Mianowicie, w pracach, które publikuje, odzwierciedla się Jej współpraca międzynarodowa. Współautorzy Jej publikacji to badacze pracujący w wielu międzynarodowych (głównie europejskich) placówkach badawczych. Fakt ten oceniam pozytywnie.

Pani dr Karolina Zarychta – Zajązkowska, po uzyskaniu stopnia doktora pełniła funkcję kierownika, w czterech projektach badawczych. Były to projekty,

które uzyskały finansowanie w konkursach ogłaszanych przez różne instytucje, tj. Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego (trzy projekty), Narodowe Centrum Nauki (jeden projekt). Uzyskanie środków na finansowanie badań w czterech konkursach, w okresie czterech lat po doktoracie, świadczy o wysokiej jakości badań prowadzonych przez Habilitantkę i potwierdza Jej kompetencje jako przyszłego samodzielnego pracownika nauki kierującego zespołami badawczymi.

Pani dr Karolina Zarychta - Zajączkowska jest aktywnym uczestnikiem konferencji naukowych o zasięgu ogólnopolskim i międzynarodowym. Wygłosiła 3 wykłady gościnne bądź plenarne. Oprócz tego jest Autorką i współautorką 22 wystąpień na konferencjach (jednego wykładu plenarnego, czternastu referatów oraz siedmiu posterów), w tym 18 na konferencjach odbywających się poza granicami Polski. Prowadziła również warsztaty odbywające się podczas konferencji. Osiem razy była pierwszym autorem wystąpienia na konferencji. W okresie od obronienia doktoratu prezentowała średnio pięć wystąpień podczas konferencji naukowych. To bardzo dużo. Aktywność konferencyjną Habilitantki oceniam zatem bardzo wysoko.

Merytoryczna i ilościowa analiza dorobku Pani dr Karoliny Zarychty - Zajączkowskiej pozwala mi sformułować wniosek, że spełnia Ona kryteria stawiane osobom ubiegającym się o stopień doktora habilitowanego.

Podsumowanie

Biorąc pod uwagę wynik oceny osiągnięć Pani dr Karoliny Zarychty - Zajączkowskiej, uzyskanych po otrzymaniu stopnia naukowego doktora, dokonanej zgodnie z art.219 ust. 1 Ustawy Prawo o Szkolnictwie Wyższym z dnia 20 lipca 2018, w odniesieniu do obszaru nauk społecznych oraz ocenę osiągnięcia naukowego pt. „Zależność między zmiennymi poznawczymi, emocjonalnymi i społecznymi a masą ciała i związanymi z nią zachowaniami: od badań do teorii” wskazanej przez Habilitantkę zgodnie z artykułem 219 ust.1 punkt 2 jako

osiągnięcie naukowe stanowiące znaczny wkład w rozwój dyscypliny **uważam, że stanowi ono znaczący wkład Autorki w rozwój psychologii. Tym samym stwierdzam, że przedstawiony do recenzji łączny dorobek naukowy Pani dr Karoliny Zarychty - Zajączkowskiej spełnia wymogi stawiane Habilitantom.**

/dr hab. Michał Ziarko, prof. UAM/